

ser, der vil indvindes ved de ændrede Regler om Bosættelsespenge samt derved, at Opholdspengene i visse Tilfælde ikke kommer til Udbetaling. Udvalget skal endvidere udtale, at Ministeriet bør søge paa Finanslovens Konto § 12 II. D. 1. og 2. — Tjenesteudgifter til Gesandtskaber og Konsulater — der nu tilsammen udgør ca. 990 000 Kr. — *hvilket vil sige lige saa meget som hele Udenrigsministeriets samlede Budget ved Verdenskrigens Udbrud* — at indvinde yderligere Bespareser.

Paa Finansloven 1926—27 er Udenrigsministeriets samlede Budget anslaaet til ca. 5,7 Mill. Kr. Det af Ministeren stillede Lovforslag antages at medføre en Nedgang i Udgifterne paa ca. 820 000 Kr. Ved Udvalgets Ændringsforslag forøges Bespareserne med forannævnte Beløb paa ca. 167 000 Kr., saa Budgettet herefter i Løbet af de kommende Aar skulde kunne blive ca. 4,7 Mill. Kr.

Der bør ved Bespareser paa Finansloven stræbes hen til, at Udenrigsministeriets Budget nedbringes til ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Angaaende *Traktatkommissionen*, der paa det foreliggende Finanslovsforslag efter 2den Behandling i Folketinget er opført med en Udgift paa 26 430 Kr., skal Udvalget henholde sig til Administrationskommissionens 4de Betænkning, Pag. 476—77, som man i et og alt kan tiltræde. Det forudsættes, at Traktatkommissionens Formand fortsat bliver til Raadighed for Udenrigsministeriet mod den af ham hidtil oppebaarne Lønning.

Endelig har Udvalget drøftet forskellige Forhold vedrørende den udenrigsministerielle Tjeneste, som kortelig skal omtales. Der har saaledes været fremsat den Opfattelse, at der — for at fremkalde den ønskelige Ligevægt imellem Ministeriets diplomatiske og erhvervsmaessige Virksomhedsfelter — saavel i den indre som i den ydre Tjeneste burde opretholdes et Forhold med lige mange Tjenestemænd af følgende to Hovedkategorier: 1. Personer

med akademisk Uddannelse (hovedsagelig Jurister og Nationaløkonomer), 2. Personer med praktisk Erhvervsuddannelse. Udvalget mener imidlertid, at det ikke er gørligt paa dette Omraade at foretage en saa skarp Fiksering, og henviser til det herom i Kommissionsbetænkningen af 1921, Pag. 212—14, udtalte. Det maa forekomme betænkeligt at ville indsnævre Ministeriets Bevægelsesfrihed saa stærkt; det, det kommer an paa, er at finde de mest egnede Folk til Tjenesten, og de kan være saare forskelligartede. Selv om der normalt kan gaas ud fra, at der til Ansættelse i Udenrigstjenesten bør kræves juridisk eller statsvidenskabelig Eksamen — den statsvidenskabelige Eksamen bør nu om Stunder betragtes som et særdeles egnet Grundlag for Ansættelse i Udenrigstjenesten — skal dette selvsagt ikke være til Hinder for, at Personer med praktisk Erhvervsuddannelse antages til Tjeneste, naar de skønnes særlig kvalificerede.

Hvad Uddannelsen angaar, forekommer det Udvalget i høj Grad ønskeligt, at der skabes en fast *Turnus*, efter hvilken navnlig de yngre Tjenestemænd beordres til Tjeneste, dels i Ministeriets forskellige Afdelinger, dels til de to Arter af udenlandske Repræsentationer: Gesandtskaber og Konsulater. Det samme gælder ikke mindst ved Udsendelsen af Stipendiater. En saadan fast Turnus vil give det yngre Personale, der nu ikke sjældent gaar i Uro og Spænding med Hensyn til Fremtiden, den Ro og Tryghed, der er en nødvendig Forudsætning for, at det virkelig kan koncentrere sig om og fordybe sig i Arbejdet. I Konsekvens heraf maa Personalet i 4de og 5te Lønningsklasse saa vidt gørligt fordeles nogenlunde ligeligt paa den indre og ydre Tjeneste. Dette naas langt bedre gennem Udvalgets Ændringsforslag end ved Ministerens Forslag. Medens Ministerens Forslag har 21 Sekretærer i Hjemmetjenesten, anbringes kun $\frac{1}{3}$ af dette Tal — 7 — i den ydre Tjeneste. Udvalgets Forslag gaar ud paa henholdsvis 18 og 9 (efter Personskifte 12), til hvilke sidste kommer de 4 Stipendiater,